

ПРАЗНИКЪТ ВЪВЕДЕНИЕ БОГОРОДИЧНО

Дълго време празникът Въведение Богородично бил честван заедно с Рождество Богородично. Самостоятелното му отбелязване е засвидетелствано за първи път в едно Евангелие от 715 г., съхранявано в библиотеката на Синайската архиепископия. До IX в. Бил отбелязван в целия Изток, но не като голям празник. Днес отношението между Въведение и Рождество Богородично е аналогично на отношението на Рождество Христово със Сретение Господне. Службата, която се използва днес за празника Въведение Богородично води началото си от XII век.

През 543 г. император Юстиниан Велики (+ 565 г) построил в Иерусалим храм, посветен на Въведение Богородично (днес джамията „Ал Акса“). Празникът бил въведен в Константинопол малко по-късно, по времето на патриарх Тарасий (+ 806 г.). В Западната църква празникът бил отбелязан за първи път по времето на папа Григорий XI през 1374 г. в гр. Авиньон.

Празникът се основава на Свещеното Предание и е силно повлиян от апокрифното „Първоевангелие на Яков“. Според него малката Мария прекарала в Иерусалимския храм дванадесет години, през които шиела завеси за храма и се хранила само с това, което ѝ носели ангели. Били използвани и някои предобрази на това събитие от Стария Завет.

Предпразненството на Въведение Богородично е от един ден – 20 ноември, а отданието му – на 25 ноември.

Автор на канона на празника е Никомидийският архиепископ Георгий (+ 880 г.), който вмъкнал в него разговора между св. Анна и свещеника Захарий. Счита се, че догматическите постановки в него са от по-късно време.